

פרוטוקול

מישיבת מועצה מס' 01 שלא מן המניין

- עיריית מעלה אדומים -

יום רביעי, כ"ד באב תשפ"ד, 28 באוגוסט 2024

נוכחים:

מר גיא יפרח – ראש העיר

גב' רחל הר זהב – סגנית ומ"מ ראש העיר

מר יחיאל וקנין – סגן ראש העיר

מר מוטי פרץ – סגן ראש העיר

מר דודו מתתיהו – חבר מועצה

גב' נטלי וינר – חברת מועצה

מר יעקב אהרון – חבר מועצה

מר משה סלמי – חבר מועצה

מר אברהם נגר – חבר מועצת העיר

גב' שירן מירזאי – חברת מועצה

מר שלומי ירוחם – חבר מועצה

גב' יפעת נדב – חברת מועצה

מר רועי חוג'ה – חבר מועצה

מר דוד אבבה – חבר מועצה

חסרים:

גב' ברנדה הורוביץ – משנה לראש העיר

משתתפים:

עו"ד גילי רוגל – יועמ"ש לעירייה

מר שמוליק חנוך – מנכ"ל העירייה

מר חיים שמעוני – מבקר העירייה

גב' רות לוטטי – ס' גזבר העירייה

מר גיא ננדזה – גזבר העירייה

מר נתנאל הגר – עוזר אישי לראש העיר

גב' מורן פרטוק – מ"מ מנהלת לשכת ראש העיר

גב' שלומית ביטון – מנהלת אגף פניות הציבור

על סדר היום:

1. תוספת לארנונה בשיעור 5% לכל סוגי הנכסים מעבר לשיעור העדכון האוטומטי, לשנת הכספים 2024, מכוח סעיף 79 א (א) לתקנון המועצות המקומיות (יהודה ושומרון), בכפוף לאישור הממונה בעד התקופה שמיום אישור הממונה ועד סוף שנת הכספים; התוספת השקלית תשולם בחיוב הארנונה בגין חודש נובמבר 2024.

ישיבת המועצה

גיא יפרח:

אני עובר לישיבת המועצה דיון מיוחד מספר 1-24 שלא מן המניין שזה תוספת של 5% לארנונה, תוספת חריגה. לא מעלים את הארנונה, כמו שהבטחתי, באופן רטרואקטיבי, לכן בחרנו לעשות את זה במנגנון הזה. העלייה היא 5% ב-2024. כמו שאתם מבינים, כמו שהצגתי פה את האירוע שנקלענו אליו כתוצאה מדברים אובייקטיביים, הטיחו בנו כל כך הרבה אמירות שהן שגויות ולא נכונות ושקריות שאני פשוט חושב שזה לא השיח הנכון והמכובד. ברור שיש מנגנון הנחות בארנונה שהוא קריטריונלי, אבל גם ברור, וצריך להכיר את זה, שיש ועדת הנחות ארנונה, כשוועדת הנחות בארנונה מחליטה זה לתת מענה למי שלא נופל על הקריטריונים של משרד הפנים ויש המון קריטריונים של משרד הפנים. כשאני אמרתי שאנחנו נעמיד את המנגנון הזה התכוונתי לזה והוועדה הזאת תהיה רגישה ותקשיב למצוקות של האנשים. אז אל תספרו לי סיפורים למי שלא מבין, שלא מדובר בקריטריונים. מדובר בקריטריונים ברוב המקרים ויש ועדה שנוסדה בדיוק בשביל כאלה שלא עומדים בקריטריונים ומי שלא מבין את זה, אמרתי כבר, צריך להבין. הדבר השני זה בהקשר של ההלוואות שנאמר שם, וגם המשכתם להגיד על העניין של ההלוואות, אני אומר לכם, חבר'ה, עומס המלוות עומד בקריטריונים של משרד הפנים, לא חרגנו בשקל מעומס המלוות ובגלל שלא חרגנו בשקל מעומס המלוות, כולל המלוות שאנחנו ניקח עכשיו, אנחנו נקבל את ההחזר שלהם דרך מנגנון מענק האיוון במשרד הפנים.

שלומי ירוחם:

מה שהצגנו מבחינה מספרית זה לא נכון: כל הגירעונות?

גיא יפרח:

לא, זה שיש עומס מלוות זה נכון, אבל זה שעומס המלוות עומד בקריטריונים, עומד בלימיט שצריך ואנחנו מקבלים את ההחזר במענק האיוון, או שלא ידעת או ששיקרת.

שלומי ירוחם:

כשאתה לוקח הלוואות - - -

רועי חוג'ה:

מה, זה הגיוני להיות בגירעון של 90 מיליון? אתה רואה את זה כאילו זה דבר טוב.

גיא יפרח:

הדבר שהכי כואב לי זה ההמשך הזה, של להגיד ולשקר ולספר - - -

רועי חוג'ה:

מה השקר? תספר לנו מה השקר.

גיא יפרח:

אני אתן לך דוגמה אחת, להגיד שיחיאל לא עושה כלום, להגיד שרחל לא עושה כלום, לדבר שטויות. אני לא רוצה להיכנס לסוגיית תשלומי הארנונה - - -

רועי חוג'ה:

מה השקר? זה לא שקרים. איפה השקרים?

גיא יפרח:

אני חייב להגיד משהו בהקשר של שקיפות. אם יש משהו שחשוב לי מאוד - - -

רועי חוג'ה:

למה לא עלית לשיחת לייב? אתה אמרת שתעלה לשיחת לייב, למה לא עלית? פחדת?

גיא יפרח:

אחד הדברים החשובים לי זה טוהר המידות, זה השקיפות, ומי שיודע יודע טוב מאוד שאם יש משהו שאני מאוד מקפיד עליו זה על שמי הטוב ועל היושרה שלי ואף אחד, אבל אף אחד לא יערער על היושרה שלי. אני אף פעם, גם כשהדברים הם קשים וגם כשהדברים הם קלים כאחד אני תמיד אגיד את האמת. אני אף פעם לא משקר אנשים, אני אף פעם לא מרמה, אני לא מספר סיפורים. יכולתי לספר שמדובר רק ב-5%, אבל אמרתי את האמת לציבור, אמרתי להם שמדובר ב-10%.

רועי חוג'ה:

למה לא אמרת שעוד 5%? זה אפילו לא כתוב פה. רשום המנגנון האוטומטי, למה לא כתבת פה אפילו 5.29? פה תכתוב, שקיפות. אפילו לא כתבת.

גיא יפרח:

אני הסברתי לאנשים ש – אני אף פעם לא משקר ואף פעם לא מרמה.

רחל הר זהב:

למה הוא צריך לכתוב דבר זה משהו שעולה בכל הארץ, ה-5% הנוספים.

רועי חוג'ה:

תרשום 5%, שאנשים יידעו. היה קשה לרשום?

גיא יפרח:

אני יודע, שלומי, מי התורמים שתרמו לך במערכת הבחירות, לפחות על 80% מהתורמים שלך אני יודע מי הם ואני יודע גם מה הם עשו.

שלומי ירוחם:

מה הקשר?

גיא יפרח:

אני פעלתי לפי החוק ופעלתי בשקיפות כלפי הציבור ושמתי את התורמים שלי באתר מבקר המדינה כמו שצריך לעשות. אתה לא שמת אפילו אחד, לא נהגת בשקיפות, לא נהגת בטוהר מידות. אתה תספר לי על טוהר מידות ועל שקיפות? אתה לא יודע לעבוד בשקיפות.

רועי חוג'ה:

המזל היחיד שלך שאני שומר עליך, גיא, שאני שומר עליך. אני יודע את כל מה שיש לך, היחיד ששומר עליך, תתבייש.

גיא יפרח:

אני אגיד לכם משהו על טופס ניגוד עניינים. אתם תגידו לי משהו על טוהר מידות? הנה מבקר העירייה נמצא כאן, מבקר העירייה ביקש ממני וביקש מהיועץ המשפטי שאנחנו נחתום על טופס ניגוד עניינים. כולם פה, בלי יוצא מן הכלל, חתמו על טופס ניגוד עניינים, אני כבר חצי שנה, ואני מאנטש ואני לא מתנהג כמו שאתה מתנהג ולא הולך לפייסבוק ולא מדבר ולא עושה רעש, תופס אותך אחרי כל ישיבת מועצה בשקט, מחבק אותך, אומר לך: שלומי, למה אתה לא חותם על טופס ניגוד עניינים? הרי אין לך מה להסתיר.

שלומי ירוחם:

יש אופוזיציה.

גיא יפרח:

חצי שנה אתה לא חותם על טופס ניגוד עניינים.

רועי חוג'ה:

חצי שנה אני מבקש ממך שתראה לי את הטופס שלך.

גיא יפרח:

אתה תספר לי על שקיפות? אתה תספר לי על טוהר מידות?

רועי חוגה:

למה אתה לא מראה לי את הטופס? תראה לנו את טופס ניגוד עניינים שלך, למה אתה מסתיר אותו? אני ביקשתי מהיועץ המשפטי לראות את הטופס שלך, הוא עד עכשיו לא מביא לי אותו.

גיא יפרח:

אני רוצה להעלות, אלא אם כן יש משהו לומר - - -

שלומי ירוחם:

אתה רוצה לדבר על טוהר מידות, על הגיס שלך?

גיא יפרח:

אני רוצה - - -

שלומי ירוחם:

אתה רוצה לדבר איתי על טוהר מידות?

גיא יפרח:

שלומי, אל תיכנס לזה.

רועי חוג'ה:

אל תגיד לי לא להיכנס. אל תגיד לי מתי שנוח לך.

גיא יפרח:

כי אז אני אכנס לדברים שאני לא רוצה להיכנס. אני רוצה להעביר את רשות הדיבור ליחיאל וקנין.

שלומי ירוחם:

אתה רוצה לראות כמה מאות אלפים העברת לו בעבודות שאסור לו?

גיא יפרח:

בבקשה, יחיאל.

שלומי ירוחם:

אה, פתאום לא.

יחיאל וקנין:

ערב טוב לכולם. שלומי, אני מדבר אליך.

שלומי ירוחם:

אני שומע.

יחיאל וקנין:

גרסת הסרטון. לא ראיתי אותו, אבל סיפרו לי עליו. ציינת בסרטון שאני לא עושה כלום.

שלומי ירוחם:

כן.

יחיאל וקנין:

יש לך הוכחה לזה?

רועי חוגה:

כן, לי יש. אני דיברתי עם אנשים שקרובים אליך ואמרו לי שאתה לא עושה כלום. שאין לך שום דבר, שאתה לא עושה שום דבר וגם כשאתה מבקש לעשות לא נותנים לך ואתה סתם לא עושה כלום. כן, לי אמרו את זה, אני אחראי לזה. כן, אמרו לי שאתה לא עושה כלום.

יחיאל וקנין:

אני פניתי לשלומי ו - - -

רועי חוגה:

מה הבעיה? קיבלת את התשובה. הנה, נתתי לך תשובה. אמרו לי שלא עשית כלום.

שלומי ירוחם:

קיבלת אותו דבר.

רחל הר זהב:

אבל מה זה קשור אליך? שלומי עשה את הסרטון. מי עושה את הסרטון? מי קובע פה, אתה או הוא? זה מה שאני רוצה לדעת. מי כתב את הטקסט? מי? הוא כתב לך זה - - -

רועי חוגה:

גם את בזבזו כספי ציבור. על ההופעות היינו יכולים להשאיר אותך.

רחל הר זהב:

אז אתה תענה. לא הוא, אתה. אתה יו"ר הסיעה.

גיא יפרח:

עכשיו רק אני קובע מי מדבר. אי אפשר לעבוד ככה. קיבל רשות דיבור סגן ראש העיר יחיאל וקנין.

שלומי ירוחם:

אני עשיתי את הסרטון.

רחל הר זהב:

אז תענה לו, אתה יו"ר הסיעה.

שלומי ירוחם:

בן אדם שלא היה קיים אז הוא לא עושה כלום. אני גם מקבל הודעות מתושבים שאתה לא עושה כלום, שאתה מבקש לעבוד ולא נותנים לך. (מדברים ביחד).

גיא יפרח:

אף אחד יותר לא מוחא, לא אתה ולא אתה, לא מוחאים כפיים.

יחיאל וקנין:

אני שואל את שלומי, ברשותך, רועי, וגם מה שטענת, 'אמרו לי', הוא טוען שאמרו לך, שלומי, אני שואל אותך, אתה בשביל לדעת שאני לא עושה כלום יש שלוש אפשרויות בשביל לדעת שאני לא עושה כלום, או שאתה מנהלת הלשכה שלי, או שאתה צמוד אליי משמונה בבוקר עד תשע או עשר בערב או שאתה הבוס שלי. אחד מהשלושה האלה.

שלומי ירוחם:

אז אני אגיד לך משהו מספר ארבע.

גיא יפרח:

חבריה, תנו לו לסיים, הוא לא קטע אותך.

יחיאל וקנין:

זה שלוש האפשרויות בשביל לדעת אם אני עושה משהו או לא עושה כלום, נכון?

רועי חוג'ה:

לא, לא נכון, מה פתאום? יש עוד הרבה אפשרויות.

יחיאל וקנין:

הוא אמר שאני לא עושה כלום.

רועי חוג'ה:

נכון, אבל זה לא האפשרויות לדעת, אפשר לדעת גם מ - - -

רחל הר זהב:

עוד פעם אתה מדבר בשבילו? די, הוא יודע לדבר לבד.

יחיאל וקנין:

שלומי, בפעם הקודמת - - -

רחל הר זהב:

תן לו לדבר. אתה צועק, שלומי מדבר, לא אתה.

שלומי ירוחם:

יחיאל, אני מחכה שתסיים, אני אענה לך.

יחיאל וקנין:

אתה אומר שאני לא עושה כלום. עכשיו אני שואל אותך שאלה, לגבי מה שדיברת על העלאת ארנונה, האם באמת חשוב לך שמעלים את הארנונה או שכל מה שעשית זה בשביל גימיק?

רועי חוג'ה:

איי איי איי, אנחנו לא כמוכם, אנחנו לא אנשים כמוכם. איך בכלל אתה מעלה את השאלה הזאת?

יחיאל וקנין:

אני אגיד לך משהו, אם זה היה חשוב לך, כשהיית מקבל את הנושא של העלאת הארנונה –

שלומי ירוחם:

יחיאל - - -

יחיאל וקנין:

אל תיכנס לי בדברים. היית מתקשר לראש העיר: ראש העיר, אתה מעלה את האחוזים כך וכך, אני רוצה לשבת איתך, לדבר איתך, למה אתה מעלה? יש לי הצעות, יש לי רעיונות, יש לי זה. תשב איתו. הוא פנה אליך?

שלומי ירוחם:

לא, לא פניתי. אתה יכול לשאול אותי, אני אגיד לך.

יחיאל וקנין:

יש 4,000 איש שבחרו בכס כסיעה, תשב עם ראש העיר, תקבל ממנו הסברים למה הוא מעלה את הארנונה, מה הסיבות, תגיד את הדעות שלך. אבל אתה בחרת במקום זה ללכת לסרטונים ולהכפיש ולהתבכין ולהתמרמר, כי זה מה שאתה עושה כל היום.

שלומי ירוחם:

אוקיי, אני עושה כל היום.

יחיאל וקנין:

עוד לא סיימתי. חצי שנה אתה יושב ראש אופוזיציה, חבר מועצת העיר, במשך חצי השנה הזאת אתה מייצג אלפי בוחרים, עשית משהו לטובת התושבים האלה? פעם באתם למישהו מההנהלה, מישהו מראש העיר, אמרת לו - - -

רועי חוג'ה:

עוד שבעה מחזורי חיים לא תעשה מה שהבן אדם הזה עשה. אתה חוצפן שבכלל אתה אומר דבר כזה, תתבייש.

גיא יפרח:

רועי, תירגע.

רועי חוג'ה:

שבעה מחזורי חיים. הבן אדם הזה מלאך, מלאך. מי אתה בכלל?

גיא יפרח:

תירגע.

רועי חוג'ה:

מי אתה שתגיד לו עשית עשית.

יחיאל וקנין:

הוא חבר מועצת העיר - - -

רועי חוג'ה:

אתה לא תגיד דבר כזה.

יחיאל וקנין:

הוא נבחר ציבור, בשביל לעשות משהו - - -

רועי חוג'ה:

אתה 15 שנים נבחר ציבור לא עשית כלום, אל תבלבל את המוח.

יחיאל וקנין:

ובכל זאת בחרו אותי, כנראה ש - - -

רועי חוג'ה:

לא בחרו אותך, כל המפלגה שלכם זה סתם. מי בחר אותך? חצי מהרבנים לא רצו אותך, על מה אתה מדבר?

יחיאל וקנין:

ותאר לך אם חצי מהרבנים לא רצו אותי ואני פה, תאר לך מה היה קורה אם כולם היו רוצים?

רועי חוג'ה:

נו, פוליטיקה. זה הדבר הכי גרוע במדינה שלנו.

גיא יפרח:

רועי, רועי, אני לא - - -

רועי חוג'ה:

הרעה החולה של מדינת ישראל. הרעה החולה שלנו זה הפוליטיקה הזאת.

יחיאל וקנין:

דבר נוסף, אני שואל אותך שאלה, אתה חושב שתפקיד של סגן ראש העיר בשכר הוא מיותר?

שלומי ירוחם:

אני אגיד לך משחו, אני אחזור להתחלה, קודם כל להחזיק שירותי דת שלא היו קיימים אף פעם זה מיותר. כמו שלהחזיק - - -

יחיאל וקנין:

אתה יודע מה אני עושה בכלל?

שלומי ירוחם:

אני קטעתי אותך?

יחיאל וקנין:

לא, כי אתה קבעת עובדה.

שלומי ירוחם:

אני קטעתי אותך? לא קטעתי אותך, נכון? תן לי להשלים, בסדר? יופי. בישיבה השנייה אמרתי במילים הכי ברורות שאם אתה היית מחזיק תיק הביטחון או תיק התחבורה ורחל הייתה מחזיקה באחד התיקים האלה לא הייתה לנו מילה אחת. יש לנו שלושה תיקים שראש העיר אמר בישיבה הראשונה, המכוננת החגיגית, שיש שלושה דברים על הפרק, הביטחון, התחבורה והחינוך. אתה עובד 24/7, אמור לעבוד בשביל הציבור, גם רחל 24/7, כי היא מקבלת משכורת, אף אחד לא לקח את התיק הזה, למה לא לקחתם? כי נוח לכם - - -

יחיאל וקנין:

- - - יותר חשוב זה - - -

שלומי ירוחם:

תן לי להשלים. אם אתה מדבר איתי לגבי הרווחה, נצלול לגבי התקציב, הורידו אותך בכמה מיליוני שקלים, את התקציב, יש כמה דברים שאפילו לא – הורדתם תקציבים עבור הרווחה של התושבים. אתה שואל אותי מה אני עושה?

רחל הר זהב:

אל תגיד סתם דברים.

שלומי ירוחם:

אני אגיד לכם אחר כך, לא סתם דברים. אני אראה לכם הכול.

רחל הר זהב:

הכול אצלו זה גימיקים ושקרים, כל הזמן.

שלומי ירוחם:

אם אני משקר, יש פה בית משפט ומה שאת רוצה - - -

רחל הר זהב:

יש הרבה דברים ש - - - אתה תגיע אליו.

שלומי ירוחם:

הכול מגובה. גם דודו, כולם מגובים, הכול טוב.

רחל הר זהב:

מה מגובה? מה? אתה ראית את העיר הזאת, הגעת לעיר שקיימת, נרשמת לשכונה חדשה, אתה יודע מה זה לגור במעלה אדומים כשהולכים בבית הספר? אתה יודע מה זה? פעם ההורים שלך בנו עיר? יא חוצפן. ההורים שלי יחד איתי, בנינו את - - -

שלומי ירוחם:

רחל, איפה היית - - -

רועי חוג'ה:

איפה הילדים שלך לומדים?

רחל הר זהב:

אל תענה לי, אני מדברת איתו. אל תענה לי.

רועי חוג'ה:

אני אדבר כמה שאני רוצה, איפה הילדים שלך לומדים.

רחל הר זהב:

אופיר בצלאל היה איתי בכיתה, יא חתיכת חוצפן. מי אתה שאתה תגיד לי - - -

רועי חוג'ה:

היית בת שבע-שמונה? כמה זמן את לא גרה פה? ברכת, ברכת.

רחל הר זהב:

מי אתה שאתה תגיד לי - - - חצוף. אין לך בושה.

גיא יפרח:

חברים, חברים.

רועי חוג'ה:

ברחת מהעיר. כמה זמן את לא פה? מה, את לא יודעת מה זה - - -

רחל הר זהב:

אתה מביך.

שלומי ירוחם:

רגע, רגע, לא להנמיך, אני רוצה להגיב.

גיא יפרח:

די, די, די.

שלומי ירוחם:

היה נוח לך השיח הזה?

גיא יפרח:

שלומי, שלומי - - -

שלומי ירוחם:

גברת, אם את לא היית מגיעה להיכל התרבות - - -

גיא יפרח:

לא, לא, לא - - -

שלומי ירוחם:

אם לא היית מגיעה להיכל התרבות לא היית מגיעה לעיר, נקודה.

רחל הר זהב:

אני חייתי בעיר הזאת, ההורים שלי ואני הקמנו, היינו בין מקימי העיר הזאת. אתה באת לעיר מוכן. אתה בכלל לא יודע מה זה ציונות, אתה לא יודע מה זאת התיישבות.

שלומי ירוחם:

אתה שואל אותי מה אני עושה בעיר?

יחיאל וקנין:

לא, כחבר מועצה למען הציבור פעם באת לעשות משהו מועיל לציבור?

שלומי ירוחם:

עכשיו אני אענה לך.

רחל הר זהב:

הכול שקרים.

שלומי ירוחם:

אני בכל ועדה נמצא.

גיא יפרח:

לא, רגע, שלומי, אני אתן לך להשיב - - -

שלומי ירוחם:

אין דבר כזה, גיא.

גיא יפרח:

הוא יסיים לדבר.

שלומי ירוחם:

אני בכל ועדה - - -

גיא יפרח:

שלומי, אני אתן לך להשיב.

שלומי ירוחם:

אני לא דיברתי.

גיא יפרח:

שלומי, אני אתן לך להשיב. תן לו לסיים.

שלומי ירוחם:

לא, מה פתאום?

גיא יפרח:

אני אתן לך להשיב, תרשום לעצמך.

שלומי ירוחם:

אני משיב לו עכשיו.

יחיאל וקנין:

אני בניגוד אליך - - - ואתה לא עושה כלום.

גיא יפרח:

תוציאו את האיש הזה החוצה. די.

שלומי ירוחם:

מותר לו לדבר.

(מדברים ביחד, צעקות).

גיא יפרח:

הוא עושה הרבה מעבר לזה. שלומית, אני מבקש לקרוא לשיטור העירוני להוציא אותו החוצה אם הוא לא יוצא.

שלומי ירוחם:

יחיאל, לגבי מה שאני עושה, אז אני נמצא בכל ועדה שצריך, אני בא באהבה גדולה. דבר שני, מה שאני עושה בעיר, מפאת הכבוד יהיו תושבים שיגידו, לא אני.

גיא יפרח:

אוקיי.

יחיאל וקנין:

מה שאתה עושה יגידו תושבים, מה שאני עושה יגידו לך חברים שאני לא עושה כלום. אני לא קבעתי שאתה לא עושה כלום, שאלתי מה אתה עושה כשאתה אומר בסרטון שאני לא עושה כלום, אתה תצטרך להסביר את זה בסופו של דבר לשופט. איך אתה אומר? יש לי פה מנהלת לשכה, קוראים לה פלורנסיה, היא צמודה אליי, יש לי את גיא ראש העיר שידע מה אני עושה, אני פה בבניין. חצי שנה לא באת לבניין לראות, חוץ מוועדה, לראות מה אפשר לעשות, מה אפשר לסייע לתושבים שבחרו בך. הרי אתה שליח שלהם, תעשה משהו חוץ מלהתבכיין ולהתמרמר.

שלומי ירוחם:

לא משתפים אותנו בכלל. אתה לא יודע את זה, אבל לא משתפים אותנו בכלל.

גיא יפרח:

שלומי, היום היית - - -

יחיאל וקנין:

במה?

שלומי ירוחם:

בכל דבר שקורה. אתם מזמינים אותנו שנגיע? אז מה אתה רוצה? זה אופוזיציה.

רועי חוג'ה:

תתבע אותו, גיבור גדול.

יחיאל וקנין:

אתה טוען בכל הישיבות שסגן ראש העיר בשכר זה מיותר.

שלומי ירוחם:

לא בכל הישיבות, בכמה מהישיבות.

יחיאל וקנין:

כן, כשבאתי אליכם לפני הבחירות ואמרתם לי אתה תתמוך בנו ותקבל סגן ראש העיר בשכר, מהתחלה, מבטיחים לך - - -

רועי חוג'ה:

לא הקשבת למה הוא אמר? תיקח את התחבורה אליך לא נדבר מילה.

יחיאל וקנין:

מאיפה אתה יודע ש - - -

שלומי ירוחם:

מה באת? יחיאל, אם אני הייתי ראש העיר לא הייתי נותן לך את תיק הדת. הייתי נותן לך משהו יותר חשוב.

יחיאל וקנין:

מה שהוא אמר בסרטון זה לא שהתיק מיותר, הוא אמר שאני לא עושה כלום.

רועי חוג'ה:

המצאת אותו, נכון המצאת אותו?

(מדברים ביחד).

גיא יפרח:

אני עוצר את השיח הזה. אני רוצה שתדע - - -
(מדברים ביחד).

גיא יפרח:

חברים, עצרו. אני אומר לכם שיחיא'ל עושה עבודת קודש ורחל עושה עבודת קודש ואני מודה שהופתעתי שהוצע לך פוליטית סגן בשכר לפני הבחירות, אני לא הצעתי לך סגן בשכר כי זה אסור, זה שוחד פוליטי, אבל שיהיה, אבל אז זה היה בסדר והיום זה פחות בסדר.

שלומי ירוחם:

לא הצעת לו?

גיא יפרח:

ממש לא. תשאל אותו. אני לא הצעתי סגן בשכר ואתה הצעת סגן בשכר, פתאום זה נראה לך נחמד, הבנתי עכשיו איך זה עובד, הבנתי מאוד עכשיו איך זה עובד. כמו כשבאת אליי ואמרת לי שאתה רוצה דרגות ושכר, אבל אחרי שלא קיבלת אז סגן זה לא טוב. הבנתי.

רועי חוג'ה:

מה? איזה שטויות. אתה ממציא שטויות בלי סוף.

גיא יפרח:

אני רוצה להמשיך.

רועי חוג'ה:

אני רוצה לדבר בסעיף הארנונה.

גיא יפרח:

יש לך עשר דקות.

דודו מתתיהו:

כל שנייה הוא עושה לי כך.

גיא יפרח:

חבר'ה, די. אופיר, אני מבקש שתצא מפה.

רחל הר זהב:

ולמדנו ביחד.

רועי חוגה:

למה אתה מוציא אותו?

גיא יפרח:

תצא מפה.

רועי חוג'ה:

לא, תסביר לי למה.

גיא יפרח:

כי החלטתי.

רועי חוג'ה:

מה החלטת? תסביר למה?

גיא יפרח:

ככה. אתה רוצה לדבר? התחלת את הדיבור שלך? אופיר, צא בבקשה.

דובר:

רק אני אצלם מי מצביע ואני יוצא.

גיא יפרח:

לא, אופיר. תצא.

שירן מירזאי:

אנחנו מצביעים בגאון ואנחנו נגיד את זה. כולנו מצביעים. זה לטובת הציבור, זה לא נגד הציבור. זה שאתה בור ואתה לא יודע למה זה לטובת הציבור זה אתה יכול לשבת וללמוד מגיא עוד שיעור. (מדברים ביחד).

דובר:

אין בעיה, אז - - -

גיא יפרח:

אופיר, אני מבקש ממך.

דובר:

תצביע ואני יוצא.

שירן מירזאי:

חאלס, אני רוצה גם את טובת הציבור ואל תוציא אותנו כאילו אנחנו נגד הציבור. גם אני יודעת לצעוק ואם אני אצעק כולם ייצאו מפה. מוציאים פוסטים, שולחים טלפונים של חברי מועצה, לאיפה הגענו? מוציאים עליי פוסטים, לא שזה מעניין אותי, זה מחמיא לי, אבל אני מוכיחה שזה פיקטיבי והוא מעלה עוד הפעם. שמישהו יסביר לי, אולי אני מטומטמת.

גיא יפרח:

חבר'ה, עשר דקות, קדימה.

רועי חוג'ה:

שקיפות דיברת. בסרטון שלך ב-15 באוגוסט אמרת שתוך כמה ימים אתה הולך לעלות בלייב ולענות על שאלות. תוך כמה ימים, לפני ההצבעה.

גיא יפרח:

מה הנקודה? ברור שאני אעלה בלייב. אני לא מפחד מלייב.

רועי חוג'ה:

לא עלית, אמרת שתעלה. אבל למה אתה מפריע לי?

גיא יפרח:

כי לי מותר. תמשיך.

רועי חוג'ה:

לא מותר לך כלום.

גיא יפרח:

מותר לי, ברור שאני עושה את זה גם.

רועי חוג'ה:

אני גם אעשה את זה. אם אני אפריע לך מה תעשה?

גיא יפרח:

הלאה, דבר.

רועי חוג'ה:

אני רוצה לדבר איתכם על המוסר. דודו, תקשיב טוב. אתה התחלת וצעקת ופה ושם, אנחנו הולכים לדבר על ארנונה. אני רועי חוג'ה, משלם לפי דעתי מינימום 15 שנה פה, גבי רחל שאמרה: אני גדלתי פה בביובים של מעלה אדומים, ריגשה אותי, גם אני גדלתי בביובים של מעלה אדומים,

איזה קטע. איזה יופי, גם אני הייתי שם, מהתחלה, בכל מקום. את יודעת מה ההבדל ביני לבינך? אני נשארתי ואני קניתי פה בית ואז אני שילמתי עליו ארנונה, מה שאת לא עשית.

רחל הר זהב:

התחלנו - - -

רועי חוג'ה:

מה שאת לא עשית. ומה קרה? גיא לא מצא - - -

רחל הר זהב:

שאני אדבר כמה אני משלמת ארנונה.

גיא יפרח:

חבר'ה, אני מבקש להוציא את הבחור הזה מפה. אני הערתי לו כמה פעמים. חבר'ה, אני מבקש להוציא אותו. תן להם את הטלפון, שמישהו אחר יצלם כי לא מצלמים פה מספיק. שייצא החוצה, נגמר, הוא לא מתנהג יפה שייצא החוצה. תודה. ביקשתי ממנו 70 פעם. דבר, רועי.

רועי חוג'ה:

בקיצור, ואני מבקש שאל תפריע לי עוד פעם, יש לי פה נאום - - -

גיא יפרח:

אמרתי לך, אני יושב ראש הישיבה, לי מותר.

רועי חוג'ה:

אוי, אני יושב ראש, אני יושב ראש, יש לך איזה שיגעון גדלות, הא?

גיא יפרח:

לי - - -

רועי חוג'ה:

חבל על הזמן, חבל על הזמן.

דוברת:

זו הבדיחה הכי גדולה.

רועי חוג'ה:

גב' רחל שעכשיו בכתה על הביוב, את, את, כן - - -

רחל הר זהב:

גב' הר זהב בשבילך. אל תהיה שוביניסט.

רועי חוג'ה:

מה קשור שוביניסט?

רחל הר זהב:

תדבר אליי בכבוד, אני עדיין - - -

רועי חוג'ה:

את דיברת בכבוד? אני רוצה להמשיך.

רחל הר זהב:

אני אקשיב אם תדבר בכבוד.

רועי חוג'ה:

אני לא באמת חושב שזה משנה אם תקשיבי או לא. לא גרה פה, לא הייתה גרה פה, ב-15 שנים האחרונות, ככה לפחות, פלוס מינוס, אל תתפסו אותי במילה, לא שילמת ארנונה במעלה אדומים. מה שהמון תושבים שילמו, את לא שילמת, כי לא היית גרה פה. אין לי מושג היום איפה את גרה, העברת את הכתובת שלך לפני הבחירות - - -

רחל הר זהב:

תיזהר מתביעת דיבה עם איך שאתה מדבר.

רועי חוג'ה:

נשמה שלי - - -

רחל הר זהב:

תיזהר מתביעת דיבה. אסור לך להגיד דברים שהם שקר מוחלט.

רועי חוג'ה:

אבל לא אמרתי שקר מוחלט.

רחל הר זהב:

אסור לך להגיד דברים, שקר מוחלט.

רועי חוג'ה:

גיא, תגיד לה שהיא לא מבינה מה היא אומרת. תסביר לה.

רחל הר זהב:

רועי, תיזהר.

רועי חוג'ה:

אבל אני לא אמרתי, אמרתי שאני לא יודע איפה את גרה.

רחל הר זהב:

מספיק, מספיק. אתה לא תשקר, הבנת? ואל תכתוב טקסטים שקריים לשלומי.

רועי חוג'ה:

מה שאני יודע בוודאות זה שעד לפני הבחירות לא היית גרה במעלה אדומים ואני עומד על זה. מה שאני לא יודע זה עכשיו איפה את גרה. אני יודע שהעברת את הכתובת שלך לפני הבחירות לפרויקט של עמוס הדר ושכרת ממנו דירה. זה מה שאני יודע. אם היום את גרה שם או לא גרה שם? אני לא יודע. עוד סתם אני נותן לך הערה, את אמורה לחתום לו על היתרים, דווקא מכל הבתים דווקא שם? לא יודע, אולי. לצורך העניין את לא שם.

רחל הר זהב:

לא, סליחה, מה אמרת? לצורך העניין מה? תקשיב טוב, אמרתי לך שוב ואני חוזרת על זה, אתה תשקר - - -

רועי חוג'ה:

את לא יושבת ראש תכנון ובנייה?

רחל הר זהב:

אתה לא תשקר.

רועי חוג'ה:

גיא, היא אמורה לחתום על היתרים? יש לה סמכות או לא?

רחל הר זהב:

אתה לא תשקר לגביי.

רועי חוג'ה:

מה? לא שיקרתי, אמרתי עיתידי. את אמורה לחתום, הבן אדם בונה.

רחל הר זהב:

אתה לא תשקר על דברים שאתה לא יודע. אתה משקר כל הזמן.

רועי חוג'ה:

גיא, כשהיה ממלא מקום הוא חתם על ההיתרים.

רחל הר זהב:

ואתה גם מפיל את שלומי בשקר.

רועי חוג'ה:

וואי, את אפילו לא שומעת. את לא מקשיבה, את לא מבינה מה אומרים.

רחל הר זהב:

הבנת? מספיק.

רועי חוג'ה:

כשגיא היה ממלא מקום הוא חתם על היתרי הבנייה בעיר לקבלנים, הוא גם ציין את זה לפני כן, לפני בדיוק שעה. מה שאמרתי, שיש סיכוי שאת תצטרכי לחתום לו על היתר. נמשיך. הילדות שלך לא לומדות פה.

גיא יפרח:

רק שתדע, שאצלנו נחתמו טופסי ניגוד עניינים וכשיש עבירות של ניגוד עניינים - - -

רועי חוג'ה:

אפשר לראות אותם?

גיא יפרח:

כשתגיש, יש לך תמיד זכות לבקש.

רועי חוג'ה:

יש לי תמיד זכות לבקש ויש לי גם זכות לא לקבל? הנה, לא קיבלתי. זה השקיפות.

גיא יפרח:

נכון, כי אתה לא מוכן לחתום על טופס ניגוד עניינים. מה יש לך להסתיר?

רועי חוג'ה:

מה הקשר? אין לי שום ניגוד עניינים בעיר. תביא לראות את שלך.

גיא יפרח:

אז תחתום על טופס ניגוד עניינים.

רועי חוג'ה:

בוא נמשיך.

(מישהו מעיר שיש בעיה בשידור הישיבה).

גיא יפרח:

רועי, תמשיך.

רועי חוג'ה:

מה תמשיך?

גיא יפרח:

מה לעשות, עשר הדקות שלך עוברות. רועי, דבר, נו.

רועי חוג'ה:

אז תן לבן אדם לצלם, אתה גם רוצה להוציא את הצלם וגם לא - - -

גיא יפרח:

הם לא יכולים לצלם? הוא לא יצלם, הוא ייצא החוצה. הלאה, רועי, תמשיך.

דוברת:

אני אצלם.

גיא יפרח:

הוא לא ימשיך, הוא ידבר עשר דקות. את לא צריכה לצלם ולא שום דבר, הוא לא רוצה שלא ידבר. הלאה. אתה על שבע דקות, רועי.

רועי חוג'ה:

אני ממש לא על שבע דקות.

גיא יפרח:

אני אומר לך שאתה על שבע דקות, דבר.

רועי חוג'ה:

אני אמשיך. כמו שאמרתי, גם הבנות שלך לא לומדות פה. זאת אומרת את אפילו לא מושרשת פה ואין לך שום בעיה לבוא ולהצביע על ארנונה, זה המוסר. דודו, השתוללת בתחילת הערב. אני לא יודע, אתה חושב שזה משרת אותך? אני אומר לך שאתה בדיוק עושה את הטעויות פעם שנייה - -

דודו מתתיהו:

אני גר מול הבית שלך - - - תתפוצץ, אני גר על אפך ועל - - -

רועי חוג'ה:

אתה משלם ארנונה למגורים?

דודו מתתיהו:

אני משלם ארנונה.

רועי חוג'ה:

ארנונה למגורים.

דודו מתתיהו:

אנחנו נברר את זה, אתה תשלם על הוצאת דיבה - - - אני לא פיצלתי דירות - - -

רועי חוג'ה:

תקשיב, הבנתי.

(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

אבל אתה תשלם לי, אחרי זה תתקוף אותי כמה שאתה רוצה. תן לי הכי חזק שאתה יכול. עכשיו

אני אגיד לך, דודו, שאתה גר בקידר, כמו שאתה אמרת - - -

דודו מתתיהו:

- - -

רועי חוג'ה:

די, נו, תן לי לדבר.

דודו מתתיהו:

יש לי - - - אבל אני במעלה אדומים - - -

רועי חוג'ה:

אתה אמרת בקידר. אבל הפרוטוקול כתב את זה. לא משנה, אני אגיד לך יותר מזה.

דודו מתתיהו:

הוא שקרן, הוא משקר.

רועי חוג'ה:

הילדים שלך גרים בוורד יריחו והם לומדים במגילות. אנשים נפלאים, נפלאים, מה שאני בא

להגיד שאין פה זיקה.

דודו מתתיהו:

אתה צריך להתבייש, הם היו תשעה חודשים בצבא, איפה אתה היית?

רועי חוג'ה:

אני חולה עליהם.

דודו מתתיהו:

אתה היית - - -

רועי חוג'ה:

לא קשור, אני חולה עליהם, אלירן חבר שלי, אני חולה עליהם, אני אומר לך - - -

דודו מתתיהו:

אל תדבר - - -

רועי חוג'ה:

רגע, אתה מתבלבל, אני מדבר טכנית.

דודו מתתיהו:

תשעה חודשים, אתה - - -

רועי חוג'ה:

אבל אני לא מדבר עליהם רעה, אתה לא מבין?

דוברת:

מה אתה עשית במילואים.

גיא יפרח:

לעצור, לעצור, לעצור.

רועי חוג'ה:

אתה חייב להבין - - -

דודו מתתיהו:

הוא - - -

גיא יפרח:

רועי, אני מאריך לך בעוד דקה, אבל יאללה נגמר הזמן.

רועי חוג'ה:

אני אומר לך חד משמעית, אני אומר את זה בלי להתבלבל, יש לך ילדים נשמות טובות, אני ציינתי בסך הכול דברים טכניים שמדברים על זיקה לעיר.

דודו מתתיהו:

למה ציינת את זה?

רועי חוג'ה:

ככה מסבירים זיקה לעיר. זה המוסר.
(מדברים ביחד).

גיא יפרח:

תתבייש, רועי.

רועי חוג'ה:

זה המוסר.

דודו מתתיהו:

הבושה שלו ש - - -

רועי חוג'ה:

תן לי לדבר.

גיא יפרח:

60 שניות. אני אתן לך לדבר. דודו, אני אתן לך לדבר.

רועי חוג'ה:

עכשיו, נטלי, אני יודע שאת הפגנת ב-2019, אנחנו יודעים שנינו, הפגנת נגד העלאת ארנונה.

רחל הר זהב:

רגע, הוא כתב את סרטון. אמרתי לכם, הוא כתב את הסרטון.

רועי חוג'ה:

אני מחזיק – זה עלה לפייסבוק עוד לפני הרבה זמן.

רחל הר זהב:

הוא כתב לך את כל הטקסט.

(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

עכשיו הדבר האחרון בעניין מוסר. מה שקרה פה בתחילת הערב, שזה הכי חורה לי, אם יש רמת
נבזיות היא בשמים, כשדובר על זה שגיא לא שילם ארנונה, אני חוזר על זה פעם שנייה, אני נשבע
בשתי בנותיי - - -

דודו מתתיהו:

אתה תמיד נשבע.

רועי חוג'ה:

בשתי בנותיי, שאני לא ידעתי, אין לי מושג עד לרגע זה שהוא ביקש הנחה בארנונה. לא על זה דובר.

גיא יפרח:

לא ביקשתי הנחה בארנונה.

רועי חוג'ה:

לא יודע, קיבלת. מה שאמרת.

גיא יפרח:

הפעם היחידה שהייתה לי הנחה בארנונה הייתה כשהעובד הסוציאלי של עין כרם הגיש בקשה ביוזמתו כשאני הייתי ב-100% נכות. איזה בושה.

רועי חוג'ה:

אבל זה לא קשור אליי. אני לא ידעתי את זה.

גיא יפרח:

אני לא נפגע הרבה פעמים. תאמין לי, אני בן אדם שלמדתי לא להיפגש, אבל זו נבזות.

דוברת:

הכי נמוך אבר.

גיא יפרח:

יכול להיות שלא לזה התכוונת, אני כבר לא יודע אם זה אתה או שלומי, יכול להיות שלא לזה התכוונת, אבל אני אומר לך, זה לא בסדר.

רועי חוג'ה:

אני אגיד למה התכוונו, תהיו כולם בשקט. מה שאנחנו התכוונו זה שגיא במשך שבע-שמונה שנים היה גר ברחוב הפעמון 8 ביחידת דיור ושם הוא לא שילם ארנונה, ואיך אני יודע את זה? אני הייתי בבית הזה כמה פעמים.

גיא יפרח:

מה זאת אומרת לא שילמתי ארנונה? אני שילמתי שכירות שמגלמת בתוכה את רכיב הארנונה.

רועי חוג'ה:

שכירות זה לא ארנונה, ממש לא נכון.

גיא יפרח:

ממש נכון. אתה עוד פעם משקר.

רועי חוג'ה:

יחידות דיור לא משלמים ארנונה.

גיא יפרח:

אתה טועה.

רועי חוג'ה:

אל תגיד לי אתה טועה. אתה סתם אומר.

גיא יפרח:

אתה טועה. אני אסביר לך למה אתה משקר. הנה למה אתה משקר שוב, פעם אחת אל תספר לי סיפורים, לא האמנת שאני אגיד לכם שזה הסיבה שטענתי שאני לא משלם ארנונה. פעם שנייה שאם תבדוק בפעמון 8 - - -

רועי חוג'ה:

תשמע, אתה בן אדם רע ופופוליסט.

גיא יפרח:

אתה בן אדם רע. תראה מה עשית, במקום לדבר איתי על הנחה בארנונה בחרת ל - - - על אנשים. טוב, תודה.

רועי חוג'ה:

אני דיברתי על מחלה? אתה לא מתבייש?

גיא יפרח:

אוקיי, אני מאמין לך שכנראה שלא. הלאה.

רועי חוג'ה:

תתבייש.

גיא יפרח:

תתבייש אתה.

רועי חוג'ה:

בימים הכי קשים הצעתי לך עזרה בלי סוף ואני יכול להוכיח את זה, תתבייש.

גיא יפרח:

תתבייש אתה.

רועי חוג'ה:

אפס מאופס. אפס מאופס אתה, תתבייש. נשרף לי הלב כששמעתי שהיית חולה ואתה יודע את זה, תתבייש. אתה עכשיו אומר לי שאני משחק על זה? אין לך אלוהים, כמה פופוליסט אתה יכול להיות?

דודו מתתיהו:

אני יכול לדבר?

שלומי ירוחם:

דיברתי איתך כמה פעמים - - -

גיא יפרח:

הלאה, הלאה.

רועי חוג'ה:

תקשיב, אם אתה מבין מה אני אמרתי לך - - -

גיא יפרח:

רועי, אני עוצר אותך.

רועי חוג'ה:

אתה חייב להבין שבחיים אני לא אדבר עליך באופן אישי או חס וחלילה על הילדים שלך. בחיים אני לא אדבר על הילדים שלך.

גיא יפרח:

תוריד אותו.

דוברת:

דיברתם, תעמוד מאחורי זה.

רועי חוג'ה:

בחיים לא.

דודו מתתיהו:

- - - מיקרופונים, ואני לא צועק ואני רגוע. הוצאתם מכתב, מקובל, סעיף 386, שלוש שנים בית סוהר. גיא, אתה בדקת את האנשים שלך מה הם עושים בבתי שלהם? לא בדקת. בדקת את ההתנהלות שלהם? לא בדקת, אבל לבוא לבדוק – אתה הוצאת אותי, האיש משלם ארנונה בעיר ולא משנה על מה - - -

רועי חוג'ה:

בטח שמשנה. אי אפשר בארנונה עסקית, אתה לא חבר מועצה. חבל שגיא לא מסביר לך את החוקים.

גיא יפרח:

לא להפריע לו. תן לו לדבר.

דודו מתתיהו:

אתה תקשיב. אל תמשוך אותי לצעקות.

רועי חוג'ה:

איפה היועץ המשפטי? בוא רגע תענה לו שארנונה עסקית היא לא ארנונה למגורים.

גיא יפרח:

רועי, אני יותר לא אתן לך זכות דיבור, שתדע. טוב, אני הבנתי את השיטה. תסיים לדבר ונגמר הסיפור.

דודו מתתיהו:

אני - - -

רועי חוג'ה:

אתה חייב להבין. אם תגיד לי שאתה מבין את זה, הכול טוב, ארנונה עסקית לא נחשבת - - -

דודו מתתיהו:

תקשיב עד הסוף. אני שוכר בית, יש לי חוזה ב - - - אצל עורך הדין, כולל ארנונה. יש לי חוזה כתוב, כולל - - -

רועי חוג'ה:

אתה משלם ארנונה?

גיא יפרח:

רועי, די לצרוח.

דודו מתתיהו:

אני - - - יחידת דיור כולל ארנונה - - -

שלומי ירוחם:

איפה הלב ליבה שלך? איפה אתה גר ברוב היום?

דודו מתתיהו:

- - - ולא עליך ואתה מדבר עליי.

רועי חוג'ה:

אני לא דיברתי עליך רע. אני לא דיברתי מילה עליך.

דודו מתתיהו:

הגיע - - -

רועי חוג'ה:

אתה התחלת לתקוף אותי עכשיו. מילה לא הוצאתי עליך. אף פעם.

גיא יפרח:

זהו, תודה, חבר'ה.

רועי חוג'ה:

מילה לא הוצאתי עליך.

דודו מתתיהו:

אתה יודע למה? - - -

רועי חוג'ה:

אתה הולך לחברים שלך, אתה אומר אני נקניק? אני נקניק? אני אמרתי לך עשר פעמים תהיה חכם.

דודו מתתיהו:

--

גיא יפרח:

עצור. אי אפשר לדבר. אני מעלה את הסעיף להצבעה. מי בעד? מי נגד? עבר ברוב קולות.

בעד – 9 – גיא יפרח; רחל הר זהב; יחיאל וקנין; דודו מתתיהו; נטלי וינר;

יעקב אהרון; משה סלמי; אברהם נגר; שירן מירזאי.

נגד – 4 – שלומי ירוחם; יפעת נדב; רועי חוג'ה; דוד אבבה.

החלטה:

אושר.

מזגיא יפרח
ראש העיר

מזשמוליק חנוך
מנכ"ל ומזכיר העירייה